

İman kardeşliği yara almamalı

İ.S. Rumuzlu okuyucumuz: “Arkadaşlık, dostluk ve kardeşlik kavramları arasında ne farklar vardır? Dinimizin önerdiği yapı hangisidir?”

MÂNA OLARAK ARKADAŞLIK, DOSTLUK VE KARDEŞLİK

Bediüzzaman’ın ifadesiyle, insanın medeni bir tabiatı vardır.¹

İnsanın sosyal hayatta belirli derecelerde samimiyet kurduğu, düşüncesi ve karakteri ile uyduğu, iş, aş, duygu ve anlayış birliği bakımından yakınlaştığı ve güvendiği kişilere arkadaş veya dost denmiştir. Arkadaşlıkta veya dostlukta nesep bağı şartı yoktur.

Eski Türklerin savaşta düşmana ok atarken bir büyük taşa veya kayaya yaslandıkları, böylece düşmana karşı arka cephelerini tahkim ettikleri, zamanla bu taşa “arka-taş” dedikleri söylenir. Arka-taşın, zamanla arkadaş kelimesine dönüşerek tarihî seyri içinde her türlü beşerî dostluklar için, “arka çıkan yardımcı” anlamında kullanılageldiği görülmektedir.

Arkadaşların sevinçte, kıvançta, tasada, gayede, davada, ülküde, anlayışta, düşüncede, zevkte, tarzda, samimiyette, güvende, duygudaşlıkta, yardımlaşmada, dayanışmada, sırda, sevgide ve saygıda birbirlerine bağlılık ve yakınlık oluşturmaları haline ise dostluk denmiştir.

Dostluğun bir adım ötesine; din için, Allah için ve ahiret için olanına da kardeşlik deniyor.

DİNİMİZİN BENİMSEDİĞİ YAPI

Dinimizin benimsediği yapıya gelince... Ahlâkın yaşanması şartıyla dinimiz bu üçünden hiçbirini dışlamaz. Fakat mü’minler arasında kardeşliği daha faziletli bulur. Mesela Kur’ân mü’minleri kardeş ilan ediyor: “Mü’minler ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin.”²

Keza Kur’ân mü’minleri birbirinin velisi, yardımcısı, destekçisi sayıyor:

“Mü’min erkekler ve mü’min kadınlar birbirlerinin velisidirler (yardımcılarıdır).”³

“Ey mü’minler! Din kardeşlerinizden başkasını (kâfir ve münafıkları) dost edinmeyin: Onlar size fenalık yapmakta, fesad çıkarmakta kusur etmezler ve sıkıntıya girmenizi arzu ederler. Onların size karşı olan kin ve düşmanlıkları konuşmalarından anlaşılmıştır. Kalplerinde gizledikleri düşmanlık ise daha büyüktür.”⁴

Bediüzzaman, iman sırrının getirdiği bağı, hakiki kardeşlik bağı olduğunu kaydediyor.⁵

İman kardeşliği yara almamalıdır.

NE ACI TABLO!

Fakat ne vahim bir durum ve ne acı bir tablodur ki, iki yüz yıldan fazla bir zamandan beri âlem-i İslam çapında mü’minler kardeş olduklarını unuttular! Önce aşiretçilik, asabiyetçilik, kavmiyetçilik, menfi milliyetçilik din kardeşliğini gevşetti, kutsi bağları kırdı ve kopardı. Ardından fırsat bulan tağuti rejimler, deccalist zihniyetler, sakametli istibdat din kardeşliğini öldürdü!

Şimdilerde Müslüman Müslüman’ı öldürüyor!

Bir buçuk milyarı aşkın Müslüman sessiz dua ediyor. Çünkü ortada artık muhatap da kalmamış: Fitne, fesat, kargaşa, kaos! Fitne ve kausun, din kardeşliği yerine ihdas ettiği değerlere bakın:

Husumet, adavet, kin, kan, barut, ateş, gözyaşı, ölüm! Müslüman Müslüman’a çare olamıyor! Şu zafiyete bakın! Çareyi gene gayr-i Müslim’in barutunda, ateşinde, harp cephesinde arıyor! Aman ya Rabbi! Âhir zaman, insanın gözlerini karartıyor!

Oysa Peygamberimiz Diyordu ki:

“Mü’min, mü’min için parçalan birbirini destekleyen bir bina gibidir.”⁶

“Birbirlerini sevmekte, acılamakta, esirgemekte mü’minler, uzuvlarından biri hastalanınca diğerleri uykusuzluk ve ateş içinde kalarak onun acısına ortak olan bir vücut gibidir.”⁷

“Birbirinize karşı buğz etmeyin, münasebetlerinizi kesmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin, birbirinizi düşmana teslim etmeyin, çekememezlik yapmayın. Ey Allah’ın kulları, kardeş olun! Bir Müslüman’ın, kardeşini üç günden fazla terk etmesi helal olmaz!”⁸

Dipnotlar:

- 1- Münazarat, s. 137.
- 2- Hucurat Suresi: 10.
- 3- Tevbe Suresi: 71.
- 4- Âl-i İmran Suresi: 118.
- 5- Lem'alar, s. 220.
- 6- Buhârî; Kİtab-ul-Edeb, Müslim; Kitabul-Birr ve's-Sıla, 2585, Tİrmizî: Zahd ve Neseî: İman, İmam Nevevi, Riyaz'üs-Sâlihîn, 2/46.
- 7- Buhârî; Kitab'ul-Edeb, Müslim; Kitab'ul-Biir ve Sıla, 2586, Ahmed; 4/270, İmam Nevevi, Riyaz'üs-Sâlihîn, 2/47.
- 8- Ramuzul-Ehadis, s. 466